

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/48/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0022203313
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Dudíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:0022203313.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

3CoCsp/48/2023

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Dudíkovej a sudcov JUDr. Petra Tutka a JUDr. Jarmily Čabaiovej v spore žalobcu A. B. C., C., C. C. D. E., F. X, G.: H. I., C., C. C. D. E., F. X, proti žalovanej H. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom v J., F. K. XXXX/XX, zast.: ZEMPLÍN - S, IČO: 53 360 851, so sídlom v Michalovciach, Topolianska 2829/174, o zaplatenie 1.698,62 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 29.5.2023 sp. zn. 5Csp/71/2022-188

rozhodol:

3CoCsp/48/2023

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

3CoCsp/48/2023

1. Okresný súd Michalovce (ďalej aj súd prvej inštancie alebo aj súd) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.698,62 eura spolu s úrokom z omeškania 5,67 eura, spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 1.698,62 eura od 06.08.2021 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal 100 % náhradu trov konania, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.698,62 eura s príslušenstvom titulom nesplatenej pohľadávky vzniknutej na základe zmluvy o bežnom účte fyzickej osoby v eurách č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.9.2009, ktorú žalovaná uzavrela s L. E., M., keď žalobca svoju aktívnu legitimáciu v konaní odvíjal od zmluvy o postúpení zo dňa 21.7.2021.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že postupca (L. E., M.) uzatvoril so žalovanou dňa 21.09.2009 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo otvorenie a vedenie

bežného účtu a poskytovanie ďalších produktov a služieb k tomuto účtu. Súčasťou predmetnej zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe tejto zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo forme bežného účtu fyzickej osoby odo dňa 21.09.2009. Zároveň vydal žalovanej platobnú kartu MasterCard, ktorá umožnila čerpať finančné prostriedky z bežného účtu v dennom limite 800,- eur, pričom sa zároveň so žalovanou dohodol na spôsobe splácania poskytnutých finančných prostriedkov. Žalovaná z predmetného účtu peňažné prostriedky čerpala, avšak tieto dohodnutým spôsobom nesplácala a neurobila tak ani napriek výzvam postupcu, ktoré boli adresované žalovanej.

4. Z výzvy pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 09.12.2019 súd zistil, že L. E., M. vyzvala žalovanú, aby uhradila 5 pohľadávok, ktoré mala voči uvedenej banke ku dňu 07.12.2019. Okrem iných je v zozname uvedené aj nepovolené prečerpanie na účte č. 2610581497 vo výške 109,83 eura. Zároveň vyzvala žalovanú, aby túto pohľadávku uhradila na jej účet v lehote 5 dní. Zároveň ju upozornila na možnosť zosplatnenia pohľadávky. Výzva jej bola zaslaná doporučené 09.12.2019 pod číslom doporučenej zásielky RE 854484516SK.

5. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 28.07.2021 súd zistil, že L. E., M. oznámila žalovanej, že pohľadávku tvoriacu predmet tohto sporu v sume 1.723,62 eura, ktorá vznikla zo zmluvy o bežnom účte č. 2610581497, na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.07.2021 postúpila na A. B. C., C. s účinnosťou k 26.07.2021. Zároveň oznámila adresu nového veriteľa, ako aj bankové spojenie na tohto nového veriteľa. Z podacieho hárku EPH247153702 súd zistil, že toto oznámenie zaslala banka žalovanej na dve adresy, a to K. J. XX, J. M. F. K. XX, J., doporučené dňa 28.07.2021 pod č. H. a H..

6. Z pokusu o zmier zo dňa 18.05.2022 súd zistil, že žalobca vyzval žalovanú na úhradu sumy 1.810,40 eura na jeho účet z titulu postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o bežnom účte, ktorú uzavrela žalovaná s L. E., M. N. XXXXXXXXXX s tým, aby uvedenú pohľadávku uhradila na jeho účet najneskôr do 28.05.2022, pričom ju zároveň upozornil na možnosť vymáhania pohľadávky súdnou cestou.

7. Vec právne posúdil podľa § 497, § 499, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1 a § 504 Obchodného zákonníka, § 524 ods. 1, 2, § 52 ods. 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2, 3 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 a § 4 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 zák. č. 258/2001 Z.z., 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. a § 3 Nar. vlády č. 87/1995 Z.z.

8. Súd prvej inštancie v odôvodnení konštatoval, že na predmetnú zmluvu č. 2610581497 zo dňa 21.09.2009 sa vzťahujú príslušné ustanovenia § 4 zák. č. 258/2001 Z. z. a má všetky zákonom predpísané náležitosti. Zdôraznil, že žalovaná, aj keď je spotrebiteľka, má určité povinnosti vyplývajúce z Civilného sporového poriadku, a to povinnosť označiť dôkazy, na základe ktorých žiada, aby bolo súdom rozhodnuté ňou navrhovaným spôsobom. Rozsah dôkaznej povinnosti je zásadne určený rozsahom povinnosti tvrdiť skutočnosti, pretože aby mohla strana nejakú skutočnosť preukázať, musí ju najprv tvrdiť. Základnou povinnosťou strany sporu je teda predniesť dostatočné, konkrétne a určité skutkové tvrdenia významné podľa hmotného práva a následne tieto tvrdenia preukázať. Túto povinnosť si podľa názoru súdu žalovaná nesplnila.

9. Následne pristúpil k posúdeniu aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu a dospel k záveru, že táto je daná.

10. Vychádzal z toho, že v danom prípade sú splnené podmienky § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. pre postúpenie pohľadávky zo strany banky na žalobcu. Mal za preukázané, a to výpisom z pohybu z účtu, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. Žalobca v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom preukazujúcim odoslanie týchto písomností žalovanej, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu žalobcu na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Taktiež mal za preukázané, že medzi L. E., M. M. A. B. C., C. bola platne uzavretá zmluva o postúpení pohľadávky a v zmysle prílohy k tejto zmluve predmetom postúpenia bola aj pohľadávka tvoriaca predmet tohto sporu. Súd takto prejudiciálne skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalovaná ako dlžníčka sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolávať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie.

11. Čo sa týka oznámenia o postúpení pohľadávky, súd mal za to, že žalobca túto skutočnosť preukázal zo strany jeho právneho predchodcu, a to jednak samotným textom oznámenia, ako aj poštovým doručovacím hárkom, že takéto oznámenie žalovanej poskytol. Žalovaná pravdepodobne už v tom čase pracovala v zahraničí a že si poštu nevyzdvihla, nemôže byť na škodu žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu. Žalovaná si pred odchodom do zahraničia mohla na pošte dohodnúť doposielanie zásielok alebo splnomocniť nejakú osobu, ktorá by za ňu zásielky preberala. Na tvrdenie žalovanej, že jej fyzicky tieto písomnosti, teda predžalobná výzva, ako aj oznámenie o postúpení pohľadávky doručené neboli, zo strany súdu nemohlo byť prihliadnuté.

12. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s názorom žalovanej, že žalobca nepreukázal výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, nakoľko vo výpise z účtu na č. I. 8 - 13 spisu žalobca preukázal všetky transakcie, ktoré na predmetnom účte od uzavretia zmluvy nastali až do ukončenia tohto vzťahu, teda jednak čerpanie finančných prostriedkov, ako aj uhrádzanie finančných prostriedkov zo strany žalovanej na účet. Žalobca preukázal jednak debetné operácie na účte vo výške 28.362,15 eura, ako aj kreditné operácie vo výške 27.953,42 eura. Tiež preukázal výšku poplatkov, ktoré si jeho právny predchodca účtoval, vklady, ktoré žalovaná na predmetný účet urobila a v akej výške a jednoznačne takto preukázal aj výšku uplatneného nároku 1.698,62 eura, pretože žalovaná suma 1.698,62 eura predstavuje rozdiel medzi debetnými operáciami na účte žalovanej vo výške 29.652,04 eura (vrátane debetného zostatku) a kreditnými operáciami vo výške 27.953,42 eura. Súd prvej inštancie sa tak v celom rozsahu stotožnil s výpočtom žalovanej sumy tak, ako to vyplýva z podania žalobcu zo dňa 03.10.2022.

13. Súd prvej inštancie tiež ustálil, že čo sa týka ďalších tvrdení žalovanej, že žalobca nepreukázal zmluvy o cestovnom poistení v poisťovni Uniqa, nešpecifikované poistenie pod VE 440577, zmluvu o poistení splátok bezúčelového spotrebiteľského úveru BSÚ, ktoré skutočnosti žalobca uviedol pri debetných operáciách, išlo výlučne o vôľu žalovanej, kde a na ktorý účet finančné prostriedky použije. Na tieto otázky si musí dať odpoveď samotná žalovaná, kde, komu a aké finančné prostriedky poskytla. Žalobca, resp. jeho právny predchodca plnil iba pokyny žalovanej a na ňou určené miesto v určenej výške finančné prostriedky z účtu poukazoval, teda plnil vôľu žalovanej v zmysle zmluvy o poskytnutí úveru. Takáto obrana žalovanej nemá oporu v zákone a neobsahuje ani logický prvok.

14. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

15. Proti predmetnému rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadala, aby odvolací súd žalobu zamietol, alternatívne aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietala, že súd prvej inštancie nevykonala navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, okrem iného najmä v súvislosti s napadnutou aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu, nepreukázanou výškou poskytnutých finančných prostriedkov žalovanej, nepreukázanou jednoznačnou výškou dlhu žalovanej voči žalobcovi, nakoľko výška žalovanej sumy uvádzanej v žalobe a vo vyjadreniach by mala predstavovať súčasne rôzne čiastky, a to čiastku 1.704,29 eura, 1.723,62 eura, 1.289,89 eura a 1.810,40 eura, nepreukázanými poisťovacími zmluvami, no vyžadovaným poisťovacím plnením, a to poistenie splátok BSÚ 176,31 eura, cestovné poistenie UNIQA 60 eur, poistenie VE 440577 60 eur, poistenie splátok BSÚ 6,53 eura – žalovaná trvala na tom, že takéto poistenia uzavreté neboli, nepreukázaným doručením písomnosti „Pokus o zmier“ z 18.5.2022 žalovanej, nepreukázaným predmetom žaloby - pretože predmetom žaloby nemôže byť iba preukázanie rozdielu medzi kreditnými a debetnými operáciami na bežnom účte, ale predmetom sporu je preukázanie výšky povoleného prečerpania na bežnom účte v súlade s § 3 zák. č. 258/2001 Z.z. alebo výšky úverového rámca ako spotrebiteľského úveru alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade s § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. resp. § 9 zák. č. 129/2010 Z.z. Podľa žalovanej žalobný návrh je zmesou inštitútov – povolené prečerpanie na účte, úverový rámec i zmluva o spotrebiteľskom úvere, to všetko bez uvedenia konkrétnej výšky poskytnutých finančných prostriedkov – žalobca nevie jasne definovať pôvod, z ktorého konkrétneho produktu s konkrétnymi parametrami – t.j. dátum začiatku poskytnutia finančných prostriedkov, výška poskytnutých finančných prostriedkov, výška úrokovej sadzby pri poskytnutí finančných prostriedkov – čím žalobca ani k výške poskytnutých finančných prostriedkov neunesol dôkazné bremeno.

16. V súvislosti s napadnutou aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu označila postúpenie pohľadávky banky (L. E., M.) zo spotrebiteľskej zmluvy voči jej klientovi – spotrebiteľovi na inú osobu, ktorá nie

je bankou (A. B. C., C.) za neplatné, pretože takéto postúpenie je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zák. o bankách v spojitosti s ust. § 52 ods. 2 OZ účinného od 1.1.2008. Zdôraznila, že banka nemôže postúpiť svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na inú osobu, ako je iná banka, nakoľko takéto postúpenie by bolo absolútne neplatné pre rozpor so zákonom (§39 OZ v spojení s § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 OZ).

17. Žalovaná trvala na tom, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania výšky poskytnutých finančných prostriedkov, nakoľko nikdy neuviedol konkrétnu výšku finančných prostriedkov, ktoré jej boli poskytnuté. Namietala, že súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol – „na základe tejto zmluvy (o bežnom účte?, o spotrebiteľskom úvere?, inej zmluvy?) poskytol žalovanej peňažné prostriedky (v akej výške, s akou úrokovou sadzbou?). Podľa nej žalobca nepreukázal, že pri otvorení bežného účtu ponúka klientovi automaticky produkt Bežný účet s poskytnutím finančných prostriedkov, pretože podľa jej názoru bankové inštitúcie ponúkajú k bežnému účtu finančné prostriedky vo forme povoleného prečerpania, ale až po určitom čase, a to na základe kreditných a debetných operácií. Povolené prečerpanie na bežnom účte však banková inštitúcia môže poskytnúť iba v súlade so Zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001, resp. č. 129/2010. Keďže žalobca uzatvoril so žalovanou Zmluvu o bežnom účte, následne „Oznámenie o povolenom prečerpaní na bežnom účte“ s konkrétnou výškou povoleného prečerpania, výškou úrokovej sadzby a presným dátumom pridelenia povoleného prečerpania na účte žalobca nepredložil, čím porušil § 3 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z.

18. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny, pretože žalovaná v odvolaní neuviedla žiadne nové skutočnosti, ani nepredložila dôkazy, ktoré by spochybňovali jeho nárok na zaplatenie dlžnej sumy.

19. Žalovaná v odvolacej replike zotrvala na svojich doterajších vyjadreniach a podaniach.

20. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, z hľadísk odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí nedopustil skutkovej vady a vec tiež správne právne posúdil; preto odvolanie žalovanej z hľadiska ňou uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené.

21. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, a preto sa v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP v odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie, že dôvody, na ktorých podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku spočíva rozhodnutie súdu prvej inštancie, považuje bez akýchkoľvek výhrad za vecne správne (§ 387 ods. 1 CSP) a tiež úplné z hľadiska všetkých kľúčových otázok nastolených v priebehu konania pred súdom prvej inštancie oboma procesnými stranami (§ 387 ods. 3 veta prvá CSP). Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, reagujúc tým zároveň na podstatné tvrdenia žalovanej v odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP), odvolací súd dodáva:

22. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie nevykonala navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a to okrem iného najmä v súvislosti s napadnutou aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu, nepreukázanou výškou poskytnutých finančných prostriedkov žalovanej, nepreukázanou jednoznačnou výškou dlhu žalovanej voči žalobcovi, nepreukázanými poistnými zmluvami, no vyžadovaným poistným plnením, nepreukázaným doručením písomnosti „Pokus o zmier“ z 18.5.2022 žalovanej a nepreukázaným predmetom žaloby, je potrebné zdôrazniť, že logickým predpokladom naplnenia odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e) CSP, podstata ktorého spočíva v neúplnosti skutkových zistení pre nevykonanie navrhnutých dôkazov, je, aby v konaní pred súdom prvej inštancie vôbec bol navrhnutý dôkaz, ktorý podľa odvolacej námietky nebol pre náležité zistenie skutkového stavu vykonaný. Vykonanie takého dôkazu podľa úvahy odvolacieho súdu v prejednávanej veci však žalovaná nenavrhol.

23. Pokiaľ súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonala, napadnuté rozhodnutie tým nezaťažil skutkovou vadou, čo vylučuje naplnenie odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e) CSP.

24. Vo všeobecnosti dôkazné bremeno možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. V rámci dokazovania platí zásada, že každá strana musí uniesť bremeno ohľadom svojho tvrdenia; kto tvrdí, dokazuje (por. Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, s 1540, str. 696). Výstižné závery v otázke rozloženia dôkazného bremena formuloval tiež ÚS SR vo svojom uznesení sp.zn. II. ÚS 38/2015 zo dňa 21.1.2015 v ktorom konštatoval, že „Dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky, ide teda o toho účastníka ktorý existenciu takýchto skutočností tvrdí“.

25. Žalovaná ďalej namietala odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, teda že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

26. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že ani tieto žalovanou namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

27. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 CSP, z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Odôvodnenie rozsudku zodpovedá ust. § 220 ods. 2 CSP, preto nemožno konštatovať, že rozsudok trpí nepreskúmateľnosťou.

28. Správne a zákonu zodpovedajúce sú dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

29. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie dáva odpovede na argumenty uvádzané žalovanou v odvolaní. Žalovaná pritom uvádza skutočnosti, ktoré už boli predložené pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal. Odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

30. K dôvodom uvedeným v napadnutom rozsudku a k odvolacím námietkam žalovanej odvolací súd dopĺňa nasledovné:

31. V súvislosti s odvolacou argumentáciou žalovanej ohľadom nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že postúpenie pohľadávky banky (L. E., M.) zo spotrebiteľskej zmluvy voči jej klientovi – spotrebiteľovi na inú osobu, ktorá nie je bankou (A. B. C., C.) je neplatné, pretože je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zák. o bankách v spojitosti s ust. § 52 ods. 2 OZ účinného od 1.1.2008, pričom banka nemôže postúpiť svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na inú osobu, ako je iná banka, nakoľko takéto postúpenie by bolo absolútne neplatné pre rozpor so zákonom (§39 OZ v spojení s § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 OZ), odvolací súd zdôrazňuje, že takéto interpretácia žalovanej je práveže v rozpore s textom zákona, pretože podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách účinného v čase postúpenia „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom“.

32. Súd prvej inštancie teda správne vychádzal z toho, že v danom prípade sú splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z.z. pre postúpenie pohľadávky zo strany banky na žalobcu. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, žalobca v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom preukazujúcim odoslanie týchto písomností žalovanej, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu žalobcu na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Taktiež bolo preukázané, že medzi L. E., M. a A. B. C., C. bola platne uzavretá zmluva o postúpení pohľadávky a v zmysle prílohy k tejto zmluve predmetom postúpenia bola aj pohľadávka tvoriaca predmet tohto sporu. Preto neobstojí odvolacia argumentácia žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

33. Pokiaľ ide o odvolaciu argumentáciu žalovanej ohľadom nepreukázania výšky poskytnutých finančných prostriedkov, ako aj s tým súvisiace námietky žalovanej v bode 17 tohto odôvodnenia, odvolací súd konštatuje, že z týchto tvrdení žalovanej nie je zrejmé, čo vlastne namieta vo vzťahu k skutkovému alebo právnomu záveru súdu prvej inštancie, čiže jej odvolacia argumentácia nebola zrejmalá. Súd prvej inštancie práveže v bode 12. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia podrobne a presvedčivo, až nad rámec argumentácie odvolateľky vysvetľuje, akým spôsobom funguje princíp kontokorentného úveru, čiže 1.) ako vzniká a 2.) ako bola jeho výška vygenerovaná, čiže určite nie tak, že bola vopred dohodnutá, ako sa to snaží prezentovať žalovaná, ale ide o rozdiel medzi kreditnými a debetnými operáciami.

34. Z podrobného odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, ako súd dospel k záveru o výške priznanej sumy, preto nemôže obstať odvolacia argumentácia žalovanej, ktorá vytyka žalobcovi, že nepreukázal ním uplatnený nárok, a to ani do dôvodu a ani do výšky.

35. Z týchto dôvodov odvolací súd v súlade s § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny.

36. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalovanej.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

3CoCsp/48/2023

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).